

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnemant voor 3 maanden is f 5.00; voor de buitenlandsche franko f. p. f 6.00.
Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan het Bureau van de Tijd.

ZATURDAG 17 APRIL.

Advertentiën van Zes regels en daar beneden worden tegen f 1.00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentiën wordt bovendien 35 cents zegelrecht betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 16 April.

Het is ten allen tijde geweest en het zal ten allen tijde blijven, dat de wereld bedrogen wil worden door behagelijk woordenspel. Men doet Tailleyrand veel te veel eer aan, als men hem houdt voor den uitvinder van het beginsel, dat de woorden dienen, om de gedachten te verbergen. Het serpent in het paradijs was reeds in de praktijk van dat beginsel ervaren, en zoo Tailleyrand te dezer zake eenige verdiensten heeft; dan is het dat hij 't in eenen pikanten vorm heeft uitgedrukt.

Wij, Nederlanders, die met hoogen ernst redeneeren, op groote voorzigtigheid roem dragen, en ons langzaam bewegen, wij zijn niet vrij van het gevaar van door woordenspel misleid te worden; veeleer hebben wij aanleg, juist om onze eigenaardige goedhartigheid, om, welligt meer dan andere volken, aan het euvel tol te betalen. Altans, wij leven meer van mystifikatiën dan wij 't wel denken. Wie er 't bewijs van begeert, behoeft niet op te klimmen tot het verre verleden. Als hij met het jaar 1830 begint, om onze geschiedenis op den tegenwoordigen dag door te loopen, dan zal hij de ondervinding kunnen opdoen, dat wij, slechts een kort tijdstip uitgezonderd, voortdurend met fraaie woorden zijn betaald, die ons gansch andere zaken deden verwachten, dan er geleverd werden.

Wij hebben eene uitzondering gemaakt. Zij betreft Thorbecke, die niets beloofde, maar gaf, wat men van hem reden had te verwachten. Zijn bestuur, ten minste voor zoo ver 't zijn departement betref, steunde op waarheid. Maar hij viel over eene mystifikatie, die voortzette tot op de komst van 't nieuwe ministerie.

De val van Thorbecke gaf voorwendsel tot een nieuw stopwoord, waarmede men de goed geloovige menigte paait. Dat stopwoord is: *gematigde vooruitgang*, of *gematigd liberalismus*.

Wat het beteekent is niet te zeggen en is daarom nooit gezegd. Zoomin de verklaringen van den heer van Hall, en van den heer Donker Curtius hebben dat kunnen ophelderen, als de betuigingen van de firma van der Brugghen-Vrolik en Co. Als er iets uit te halen is, dan moet het dit zijn: Wij zijn liberaal en willen vooruit, maar anders dan Thorbecke. — Waarom anders? De heer Thorbecke wil te snel voorwaarts. — Maar wat is te snelle vooruitgang? Het antwoord is nooit gegeven.

Zoekt men het antwoord in de feiten? Dan komt men tot vreemde resultaten. Dan ziet men de heeren van Hall en Vrolik wetsontwerpen voordragen, waaraan nooit eenig lid van het ministerie-Thorbecke zot hebben durven denken. Neem b. v. de afschaffing van den accijns op het gemaal. Deze deed voorzeker een te geweldigen stap op de baan van de liberale rigting; dan dat het ministerie-Thorbecke dien zou hebben durven aanbevelen. Noch de heer van Hall, noch de heer Vrolik is er voor terug gedeinsd. Zij waren dus hier in den snellen vooruitgang de liberalen vooruit.

Een ontwijfelbaar bewijs hoe de *gematigde* vooruitgang, de *gematigde* liberale rigting, slechts stopwoorden zijn, om te zeggen, dat men liberaal, maar geen aanhanger van Thorbecke is. Het is een vaantje dat men uitsteekt, en waarachter men tracht binnen te smokkelen al hetgeen niet in goeden geur staat.

Daarom hindert ons het woord *gematigd liberaal bestuur*, dat in het ministerieel programma voorkomt. Evenwel wij hechten daaraan niet te veel waarde. Het staat er, omdat het mode geworden is daarvan gebruik te maken. Daarenboven, gelijk het woord gebezigd is om kontraband binnen te smokkelen, zoo ook kan het dienen tot middel, om goede waar aan te bevelen. Wij zouden geneigd zijn om 't in dezen laatsten zin op te nemen, als wij op de plaats letten, waarin het woord is ingeschoven.

Maar wat daarvan ook zij, dit is zeker, dat het liberalismus in Nederland vrij algemeen is, zelfs bij degenen, die 't bestrijden. De uitzonderingen zijn niet talrijk. Men kan en moet de anti-revolutionnairen geheel op zij schuiven, voor zoo verre 't onze binnen-

landsche politiek betreft. Want in 't buitenland zijn onze anti-revolutionnairen volboed-revolutionnairen. Zij nemen in de wereld alles in bescherming wat anti-Katholiek is, zich voorstellende, dat dat alles is protestantsch-orthodox. Verder komen nog de „onverbeterlijken”, die niet liberaal zijn, maar hier en in het buitenland, dat is overal, radikaal. Lees b. v. hun voornaamste orgaan, ge zult in elk Nummer bevinden, dat het blad de liberale beginselen overdrijft tot demagogie. En wie met aandacht weet te lezen, zal weldra de overtuiging erlangen, dat hunne vijandschap tegen de Katholieke Kerk niet zoo zeer oorzaak als gevolg is van hun vergaand radikalismus, dat geheel en alleen op afbreken en omverwerpen neêrkomt. Er leeft in hen dezelfde hoogmoedige geest van verzet tegen alle gezag, dien men bij de revolutionnaire bewegens van Frankrijk, Italië en Duitschland waarneemt. Er is slechts in de predikatie hunner beginselen een verschil van inkleeding; de *fond* is dezelfde.

Maar buiten de „anti-revolutionnairen” en de „onverbeterlijken” is alles in Nederland liberaal. Van Hall gelijk Thorbecke; Simons gelijk Rochussen; van Bosse gelijk Vrolik. De afwijkingen zijn slechts in de oppervlakte, en gevolg zoo van onmacht, als van de behoefte aan vertooning, die uit kwalijk geplaatste heerschzucht ontstaat. Wie niet door eigen kracht in de hoogte kan klimmen, neemt zijne toevlucht tot intrigues, en steekt te dien einde een vaantje uit, dat iets heel bijzonder schijnt te zeggen en eigenlijk slechts misleiding beoogt.

Hoe zou het anders kunnen? Ons gansche geslacht is in eene en dezelfde school van Koning Willem I opgevoerd, en in die school van dezelfde liberale beginselen doorbrongen. De heerschzucht alleen brengt afwijkingen voort, en dan nog, niet omtrent de beginselen, maar slechts in de praktische toepassing, waar dan spraak komt van meer of minder, naar gelang van weer en wind. De beginselen hebben met die quæstie niets te maken. Wij kennen menig radikaal, die voor de behoeften van het oogenblik de rol van den behoudsman aannam, en onder dat geleend pak de figuur van den wolf in de schapenvacht vertoonde. 't Loopt alles uit op vertooning.

Wie de politiek van ons land wil volgen, moet daarop het oog houden. De vertooning schijnt schier een onmisbaar bestanddeel te zijn geworden van onze in misleiding geoefende bevolking, die, wij vertrouwen 't, er wijzer door zal zijn geworden.

Het is openbaar, dat de bevolking thans de oogen heeft geopend. O ja, na eene der ergerlijkste komediën, die ooit voor een volk is gespeeld en vijf volle jaren geduurd heeft. Er is iets anders dat ons hoop geeft. Wie kent niet het systeem van volharding? Wie kent niet de millioenen, die ons dat systeem gekost heeft, met den schuldenlast, waaronder wij nog gebukt gaan? Dat systeem was eene komedie in 't groot. Maar toen de kassen ledig en de hulpmiddelen uitgeput waren, gingen de oogen open. En nog heden ten dage duurt de afschrik voort voor den toestand, waarin wij toenmaals door woordenspel gebragt waren.

Wij hebben thans, ofschoon in veel mindere mate eene dergelijke ondervinding opgedaan. De laatste vijf jaren zijn letterlijk verspild. Middelerwijl alles rondom ons in beweging was, hebben wij geteerd op geschillen, aan woordenspel ontleend. Dan bij het ontwaken uit dien toestand zien wij, dat wij zijn achtergebleven, toen alles in de wereld vooruitging, en niet zonder grond grijpt ons de bezorgdheid aan, dat met het verleggen der groote Europeesche wegen, te gelijker tijd de handel kan worden verlegd. Dat wij in dit gevaar verkeeren is door cijfers bewezen. Daaraan voorzeker is het voor een groot gedeelte toe te schrijven, dat de oogen van menig een zijn opengegaan, en dat velen van hen, die vroeger stonden in de geleiden der bewegens, met blijdschap aan de beweging eene einde hebben zien maken.

Wij hopen dat die indruk duurzaam zijn zal. Het ministerie kan daartoe bijdragen en is er toe verplicht. Wil het kracht erlangen; het steune dan op waarheid. Het onthoude zich van alle bedrieglijk woordenspel, waarvan zich ieder kan bedienen, omdat het alles en

niets zegt. Het handele en late dan uit de daden blijken, van welken aard zijn *liberaal bestuur* is.

In de de zitting van den Gemeenteraad gisteren gehouden werd door den tijdelijken Voorzitter aan den sekretaris verzocht eene missive voor te lezen, van den heer kommissaris des Konings in deze provincie, houdende kennisgeving, dat de heer J. Messchert van Vollenhoven, bij Zr. Ms. besluit van 10 dezer, tot burgemeester dezer gemeente benoemd, den 12^{en} in handen van hem kommissaris de voorgescreven eeden heeft afgelegd. De sekretaris leest deze missive, alsmede het koninklijk besluit ter benoeming, voor.

Daarna noodigt de tijdelijke voorzitter de h. wethouders Berg en Teding van Berkhout uit den heer Messchert van Vollenhoven, die heden als burgemeester zitting zal nemen, in de vergaderzaal te leiden. Beide heeren volbrengen deze taak.

De heer mr. J. Messchert van Vollenhoven, versierd met de zilveren keten, het onderscheidingsteeken der burgemeesterlijke waardigheid, neemt den voorzitterstoel in.

De tijdelijke voorzitter, de heer J. Brouwer Ancher, houdt tot den burgemeester de volgende toespraak:

„Beruste op mij, als oudste wethouder, in der tijd de verpligting, een afscheidsgroet aan onzen hooggeachten heer Boet, te brengen, nu, Wel Edel Gestrenghe heer, vervul ik in diezelfde hoedanigheid de aangenaamste taak, om u namens den Raad welkom in deze vergadering te heeten. Dankbaar zijn wij u, dat gij, aan den wensch van de h. Raad, uwe hooggeachte, de

hoogstvereerende, edoch zeer moeilijke betrekking van burgemeester dezer aanzienlijke gemeente hebt willen aanvaarden, waardoor dezelve niet lang zonder achtaar hoofd is geweest. De werkzaamheden aan die betrekking verbonden, zijn u niet onbekend, doordien wij vroeger het genoegen hadden u als wethouder in deze vergadering te bezitten; ook in uwe kwaliteit van lid der Gedeputeerde Staten, deed zich de gelegenheid genoeg voor, dat ter uwer kennis kwam, welke veelvuldigen arbeid en bemoeijen is het besturen dezer stad na zich sleept en hoedanig de aard daarvan zij; edoch durf ik U gerust de stellige verzekering geven, dat het u aan de medewerking van den raad en die van het dagelijksch bestuur in geen een deele zal ontbreken, ten einde u in uwen gewigtigen arbeid bij te staan en dien zooveel mogelijk te verlichten, te meer gij naar mijne overtuiging billijkerwijze daarop aanspraak moogt maken, in aanmerking nemende de groote opofferingen welke gij u zoo ter liefde als tot nut van deze stad wel wilt getroosten. De goede God zegene daarom uwe pogingen, die gij in het belang der burgerij en den bloei en de welvaart van deze stad zult aanwenden. Hij schenke u daartoe in ruime mate, kracht wijsheid en voorzigtigheid!”

De heer Messchert van Vollenhoven beantwoordt deze toespraak als volgt:

„Mijne Heeren, Leden van den Gemeente-Raad!

„Door de vereerende onderscheiding van onzen geëerbiedigden Koning geroepen tot het gewigtig ambt van burgermeester dezer stad, ben ik diep bekoord van den ernst van dit plegtig oogenblik.

„Onder de aanroeping van den Heiligen Naam van God Almagtig, heb ik trouw gezworen aan de grondwet en aan de wetten des Rijks, en dat ik de belangen dezer gemeente met al mijn vermogen zal voorstaan en bevorderen.

„Dien eed, mijne Heeren, moet en zal ik gestand doen. God verleene mij daartoe wijsheid, kracht en beleid.

„Wijsheid, om te onderscheiden wat het waare belang van de aanzienlijke bevolking der hoofdstad vereischt; kracht, om dat belang overal en altijd voor te staan en te bevorderen; beleid, om de juiste middelen aan te wenden op het geschikte tijdstip.

„Dien onmisbaren zegen heb ik vurig afgebeden, en zal ik voortdurend blijven afsmeken.

„Maar — ook menschelijke hulp en ondersteuning is mij eene volstrekte vereischte, zal ik eenigzins aan

mijne roeping beantwoorden. En wel in de eerste plaats de uwe leden van dezen Raad.

„Ook daarop reken ik met vertrouwen.

„Wanneer ik in U, mijne Heeren, de vertegenwoordigers der burgerij aanschouw, en bedenk dat door U hetzelfde doel als door mij beoogd wordt, dan verheug ik mij, dat ons gemeenschappelijk streven één is, de belangen onzer geliefde stad.

„Wanneer ik daarenboven aan mijne zijden en vóór mij zoo vele mannen van beproefde kunde en ondervinding gezeten zie, dan verblijde ik mij, dat de mij opgelegde taak ook door U, mijne Heeren, gedeeld wordt.

„Wanneer ik eindelijk in deze vergadering zooveel aantref, met wie ik, vóór ruim vijf jaren, in deze raadzaal zitting had, dan houd ik mij verzekerd, dat dezelfde welwillendheid, die mij toen te beurt viel, ook thans, en wel in verhoogde mate, mijn deel zal zijn.

„Ik houde mij hiervan te meer verzekerd na uwe hartelijke toespraak, hooggeachte heer oudste wethouder. Heb dank voor dat bewijs van uwe genegenheid voor mij, bewijs waarvan ik, dank vroegere ervaring, geen nieuw bewijs noodig heb. Ik stel er hoogen prijs op in de leden van het dagelijksch bestuur mannen terug te vinden, met wie ik in verschillende betrekkingen, ook in deze vergadering, werkzaam ben geweest. Uwe zoo menigmaal mij geblekene welwillendheid en vriendschap, heerenwethouders, waarborgen mij eene goede ontvangst in uw midden.

„Ook met de meesten uwer, heeren raadsleden, heb ik het voorrecht bekend te zijn; van de meesten uwer heb ik in onderscheidene betrekkingen, ook ten dienste dezer stad, bewijzen van vertrouwen en medewerking mogen ondervinden. Als hoofd van het gemeente-bestuur heb ik die meer dan immer noodig. Onthoudt mij die niet, mijne heeren. Ondersteunt mij met uwe voorlichting, uwen raad, uw vertrouwen. Houdt u overtuigd, dat ik niets hartelijker verlang, dan met u en naast u werkzaam te zijn in aller belang, tot nut van allen.

„Ook uwe hulp, hooggeschatte Heer sekretaris, roep ik met nadruk in. Uwe zorg, uwe nauwkeurigheid in het beheer over de stedelijke sekretarie met haar zoo uitgebreid personeel, kunnen mijne bezigheden veel verlichten. Dat ze mij door U, zooveel van u afhangt, zullen veraangenaamd worden, dit verzeker ik en vroegere ervaring, en onze veeljarige vriendschap.

„Zoo aanvaard ik dan mijne Heeren, het moeilijke ambt mij opgedragen. Vertrouwende op Gods hulp, steunende op uwe medewerking, wensch ik van ganscher harte dat Amsterdam moge bloeijen, dat nieuwe bronnen van kennis voor haar geopend, de oude verlevendigd worden; dat de beoefening van letteren en wetenschappen haren welgevestigden roem meer en meer uitbreiden; dat overheid en ingezetenen, tot bevordering van dit doel, de handen in elkander slaan; en dat die gezamenlijke pogingen, moge het zijn tot Gods eer, juist daardoor zegen aanbrengen aan de stad, die wij allen zoo innig liefhebben.”

De diplomatie zoekt steeds naar middelen, om het geschil tusschen Napels en Sardinië, zoo als men weet ontstaan door het aanhouden van het stoomvaartuig de *Cagliari*, te doen bijleggen. Buitenlandsche bladen spreken van de mogelijkheid, dat Z. M. de Koning der Nederlanden zou verzocht worden, om in dit vraagstuk als scheidsregter op te treden, en de zaak door een uitspraak te beslissen, waaraan beide partijen zich, zonder later beroep, zouden onderwerpen.

Voor eenigen tijd is gemeld, dat de te Mainz gevestigde centrale commissie voor de Rijnscheepvaart eene technische commissie, bestaande uit waterstaatsbeambten der onderscheiden Rijn-oeverstaten, belast had met het onderzoek in hoe verre zou kunnen worden te gemoet gekomen aan de bezwaren, welke van onderscheiden kanten door de Rijnschipperij en den handelstand tegen den aanleg van de vaste brug te Keulen ingebracht zijn. Die bezwaren bestonden hoofdzakelijk daarin, dat zoowel zeilschepen als stoomboten de brug, zoo als zij ontworpen is, niet zouden kunnen doorvaren zonder de masten of de schoorsteenen te strijken, hetgeen als ondoenlijk werd beschouwd, weshalve men verlangde dat óf in de brug een beweegbaar vak voor het doorlaten der schepen gemaakt, óf de brug zelve zoo hoog gelegd zou worden, dat de schepen met staanden mast of schoorsteen er onder door konden varen. De *Kölnische Zeitung* berigt thans, dat eene commissie van deskundigen, na op de plaats zelve alles onderzocht te hebben, eenstemmig een advies heeft uitgebracht, houdende dat de aanleg van een beweegbaar vak in de brug, wat het technische betreft, wel mogelijk en uitvoerbaar is, maar voor de scheepvaart zoowel als voor het verkeer langs den spoorweg niet alleen zonder enig voordeel, maar zelfs hinderlijk en gevaarlijk zou wezen en dus verwerpelijk te achten is; dat de schepen zeer wel voor het strijken der masten en schoorsteenen ingerigt kun-

nen worden, en het daarmede gepaard gaande geringe ongerief in geene aanmerking kan komen in vergelijking met de voordeelen welke verkregen worden, dat echter, ten einde het strijken der masten gemakkelijker te maken, de brug vijf voet hooger diende gelegd te worden dan bij het oorspronkelijke plan bepaald is. Genoemd blad voegt er bij, dat de centrale commissie zich eenstemmig met het advies der deskundigen verenigd heeft.

Volgens de *Berlijnsche Zeit.* heeft de Pruisische regering dien ten gevolge reeds hare toestemming tot de gewenschte verhooging der brug gegeven, zoodat de onderkant der ijzeren leggers alnu 53 voet (in plaats van de geprojecteerden 48 voet) boven het nulpunt der Keulse peilschaal verheven zal zijn, terwijl die Regering tevens er in bewilligd heeft om de schadevergoeding aan de Rijnschippers geheel alleen te voldoen en om af te zien van de heffing van alle bruggegeld bij het doorvaren zoowel van de nieuwe als van de schipbrug, zoo lang deze laatste zal in wezen blijven.

— Een brief uit de Kaapstad van den 8 Febr. behelst het volgende. Men verzekert dat de gouverneur, ten gevolge der voortdurende groote behoeften aan troepen in Indië, uit Europa den last gekregen heeft daarin zooveel mogelijk te helpen voorzien. Daarom is hij bezig een regiment Kaffers op te rigten, en zal, naar men zegt, een reisje naar Engeland doen, om een aantal van die zwartjes tot de dienst in Indië aan te bieden. Of hij met dat luije volk, ongeschikt voor militaire discipline, eer zal inleggen, betwijfelt men hier vrij algemeen. Maar hij moet ook voornemens wezen 2000 à 3000 sipayers voor deze kolonie aan te vragen, daar, volgens het gevoelen van den heer V. R., die in Bengalen officier is geweest, die manschap, alhoewel in het eigen land niet meer te vertrouwen, hier voor milicie- en policiedienst veel bruikbaar zal wezen dan de Hottentotten of Fingoes, die daarvoor gewoonlijk worden geresseerd.

Ik kan niet nalaten u nog mede te deelen dat hier geruchten in omloop zijn, die voor de Zuid-Afrikaansche republiek ongunstig luiden. Wanneer ik al die geruchten bij elkander neem en naga uit welke bron zij voortkomen, dan geloof ik het er voor te moeten houden, dat de bijeenkomst, door president Pretorius aangelegd tegen den 15 November, om te trachten met de Lydenburgers zich op nieuw breederlijk te vereenigen, mislukt is. Het spijt mij dat die menschen zoo koppig zijn.

Reeds op het einde van 1855 heeft men kerkelijk eene toenadering tot de Lydenburgers beproefd, doch ook te vergeefs. Wat men zegt van openlijken oorlog, die tusschen de twee partijen zou zijn uitgebarsten, daaraan geloof ik te minder, omdat de numerieke minderheid aan de zijde van de Lydenburgers is. Pretorius kan gemakkelijk ruim twee maal zoo veel boeren in de wapenen brengen als de andere partij, en den naam van krijgshaftig heeft hij even zoo wel als zijn vader.

(Amst. Ct.)

Uit 's Gravenhage schrijft men aan de *U. C.*:

„De *Amst. Ct.* zegt, dat de heer van Reenen, te Amsterdam kandidaat voor de Tweede Kamer zal zijn en die keuze groote sympathie zou wekken. Wij gelooven dit laatste gaarne; ja, men zou zijne benoeming aldaar als zeker kunnen beschouwen, doch men betwijfelt het zeer, of die heer de kandidatuur zou aannemen. De gewichtige redenen toch, die de heer van Reenen vroeger had, om geene zitting te nemen, toen de kandidatuur hem met den meesten aandrang werd aangeboden, bestaan nog.

„Overigens zou het kunnen gebeuren, dat Amsterdam spoedig een tweede mandaat heeft te begeben, wijl men er van spreekt, dat ook de heer Baud zich genoopt zou kunnen achten, om zijner gezondheidswille voor het lidmaatschap der Tweede Kamer te bedanken.”

Men verneemt, dat de baron van Hall zich weder in de residentie gaat vestigen, en bereids het hôtel van den afgetreden minister Vrolijk heeft gekocht.

(U. Ct.)

De commissie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal belast met het aanbieden van de lijst van kandidaten voor het Voorzitterschap der Kamer gedurende de tegenwoordige nog loopende zitting, zal morgen, Vrijdag ochtend, ten half 12 ure bij Z. M. worden toegelaten om zich van hare taak te kwijten. Men verwacht daarna spoedig de benoeming van den nieuwen Voorzitter en het houden eener openbare zitting, waarin deze zal worden geïnstalleerd en de werkzaamheden zullen worden voortgezet.

Ten gevolge van de benoeming van den heer Mr. J. Bieruma Oosting tot kantonregter te Heerenveen, houdt die heer op lid der Kamer te zijn. Ingevolge art. 91, laatste zinsnede, der Grondwet moet hij zich aan

eene nieuwe verkiezing onderwerpen, maar is dadelijk wederom verkiesbaar.

Naar men verneemt zal het Koninklijk Zoölogisch Genootschap *Natura Artis Magistra*, binnen kort verrijkt worden met een hoogst zeldzaam voorwerp, zijnde een jonge schoone Sumatrasche olifant, dezer dagen aangebragt aan het Nieuwe Diep.

Naar men verneemt zal aanstaanden Donderdag de doodstraf te Maastricht worden voltrokken aan den persoon van Geurts, schuldig aan verkrachting van een zesjarig kind, dat hij daarna vermoord heeft.

Onlangs is door verschillende dagbladen een bericht medegedeeld, volgens hetwelk eenige boeren van Rijnsburg een 10jarig knaapje van Katwijk a R. zoo veel jenever hebben doen drinken, dat het kind aan de gevolgen zou zijn overleden. Uit eene kennisgeving van den officier van justitie te Leiden blijkt thans, dat dit bericht geheel onjuist was. Wel heeft men een 6jarigen knaap ~~en jenever~~ ~~in~~ ~~een~~ ~~weinig~~ ~~ongesteld~~ ~~werd~~; maar na eenige uren in dronkenschap te hebben doorgebracht, was het kind weder volkomen hersteld.

(H. en E.)

Z. M. heeft benoemd: tot subst.-griffier bij de arr. regtb. te Gorinchem mr. E. van Heloma; tot kantonr. te Heerenveen mr. J. Bieruma Oosting; tot ontv. der dir. bel. en acc. te Eethen c. a. L. E. Krabbendam; alsmede bevordert tot landmeter te kl. bij het kad. C. T. Kamp.

's GRAVENHAGE, 15 April. Heden zijn alhier aangekomen de heeren Officiëren, onder-officiëren en manschappen der verschillende regimenten, die deel zullen uitmaken van de Normaal-schiet oefeningen met de minie-geweren.

— De Koning heeft de doodstraf, waartoe de persoon van Jan Edel door het prov. gerechtshof in Zuid-Holland, ter zake van moedwillige brandstichting in zijn eigen woning te Dordrecht, was veroordeeld, verwisseld in twintig jaren tuchthuisstraf.

WORMERVEER, 14 April. Heden waren ~~de markt~~ alhier gebragt 10 stapels kaas. Hoogste prijs voor kleine f 20, voor middelbare f 29 per 50 Ned. fl .

Gisteren te Purmerend: aanvoer 37 stapels. Hoogste prijzen voor kleine f 20½, voor middelbare f 31½ per 50 Ned. fl .

SCHOONHOVEN, 14 April. De heden geleverde weckmart, leverde geene bijzonderheden op, maar was druk bezocht. Hennip met ruimen aanvoer onveranderd. Boter in eenen doen gold 92 à 96 Cents per Ned. fl .

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 15 April. Gisteren is de maarschalk Pélissier, hertog van Malakoff, ten half twee ure naar Londen op reis gegaan. Eergisteren werd Z. Exe. door den Keizer ontvangen, die hem zijne geschrevene instructiën ter hand stelde. De ambassadeur zou den nacht te Calais doorbrengen, waar voor hem vertrekken in gereedheid zijn gebragt. Heden ten negen ure zal de hertog van Malakoff zich aan boord van de *Corse* begeven om naar Doever over te steken. Men zegt, dat de maarschalk te Londen hetzelfde hôtel van zijn voorganger, Albert-Gah-House, nabij Hydepark, zal bewonen, en niet eerder dan des nachts te Doever wil aankomen, om niet bij eene eventuele veroordeeling van Bernard door de Jury, aan de volksbewegingen, die daardoor zouden kunnen ontstaan, voedsel te geven.

— De *Patrie* behelsde gisteren, ter zake der verkiezingen een artikel, waarbij herinnerd werd aan 'tgeen tijdens de algemeene verkiezingen plaats had en waarin zij de korrespondentiën en de werken uit Parijs naar de departementen gezonden, alsmede de uitschikking van vier groote Parijsche dagbladen, die strekten om kandidaatschappen aan te bevelen, waarvan sommige de konstitutie bedreigden.

Volgens de *Patrie* zou de vrijheid, indien die dagbladen in overeenstemmig waren geweest om liberale kandidaatschappen, die evenwel hunne adhaëzie aan het Keizerrijk gaven te bevorderen, er bij gewonnen hebben, om dat de oppositie in Frankrijk een einde zou nemen zoodra er éene konstitutie en éene niet betwiste dynastie bestonden en de strijd zich slechts bij hervormingen bepaalde.

Heden beantwoordt de *Presse* het officieel blad en zegt, dat wil men verkiezingen zonder dat de kiezers zamenwerken, zonder overeenstemming tusschen de dagbladen, zonder korrespondentie van Parijs met de departementen, dit evengoed is als wilde men volstrekt geene verkiezingen. Wat overigens de bewering betreft, dat de vrijheid niet mogelijk is dan op den dag, dat er in Frank-

